

עפ"ג 60975/12 - איאד אבו חמיד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ג 60975-12-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ץ

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנרט

המעורער
נגד
המשיבת
ב�名צאות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקוביץ') מיום 17.11.16
בת"פ 39735-04-14.

כללי

1. המעורער הורשע על יסוד הודהתו בגין מס תשומות במטרה להתחמק מתשלום מס בנסיבות חמירות. הוא נדון ל - 27 חודשים מאסר בפועל, שני מאסרים על תנאי וקנס בסך 200,000 ₪. הערעור מופנה נגד חומרת עונש המאסר בפועל וכן נגד גובה הקנס.

2. ואלה המעשים: המעורער שימש מנהלה של הנאשمت 1, חברה בתחום הבניה. בדו"חות התקופתיים של הנאשמת, שהוגשו בין אוקטובר 2009 למרץ 2012, כללו המעורער והנאשמת חשבונות מס כזבות של 14 עסקים שונים, עםם לא ביצעו כל עסקה וניכו שלא כדי את סכום המס הכלול בהן. באמצעות החשבונות הכווצות התחמקו המעורער והנאשمت מתשלום מס ערך נוסף בסכום כולל של 2,527,000 ₪.

טענות הצדדים

3. ב"כ המעורער עותר להקלת עונשו של המעורער, כך שירצה את עונשו בעבודות שירות. כמו כן, יופחת גובה הקנס שהוטל עליו. הסגנור טען, בין היתר, כי מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא מופרז בחומרתו, וכי בית משפט קמא שגה גם ב שקלול הנسبות בקובעו את העונש ההולם בתוך המתחם, מבל' שהתחשב כנדרש בניסיבות האישיות של המעורער. המעורער משתמש מפרנס יחיד למשפטתו וכן תומך בכלכלת הוריו הקשיים, כך שליחתו למאסר בפועל

لتגובה ארוכה ממשעה פגיעה קשה ביותר בכלכלי משפחתו. המערער הודה כבר בשלב תשובתו לאישום, עודטרם התגבש הסדר הטיעון, ותרם לחיסכון בזמן שיפוטיו וליעול ההליך. לערער אין עבר פלילי, הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ותסוקיר שירות המבחן שניתן בעניינו הינו חיובי. עוד טען הסגנור לביעות רפואיות מהן סובל המערער, לגביון הוגש לבית משפט קמא תיעוד מתאים. לחופין, טען כי בעניינו של המערער יש לטסות ממתחים הענישה משיקולי שיקום ויש לתת משקל לשינוי בהגשת כתב האישום בשנת 2014, בעוד שההעברות בוצעו בשנת 2012. גזר הדין ניתן בשנת 2016. כמו כן, בתגובה זו לא נפתחו כנגד המערער תיקים נוספים. באשר לגובה הकנס שהוטל על המערער, נטען כי מדובר בסכום גבוה שאינו מתחשב במצבו הכלכלי של המערער ובהשפעה על משפחתו.

לענין תקופת המאסר הודגש כי תקופת המאסר שהוטלה על המערער הנה כתגובה לה עטרה המאשימה, כאשר לא בא הסבר למתחם הענישה ומדובר נקצב העונש במתחם כפי שנקבע, כל זאת כאשר לא הובאו בחשבון נתונים נוספים: עצם ההודאה בכתב האישום פירושה קבלת אחריות מלאה, לא מדובר בעקב עסוק גדול אלא למי שהפעיל עסק קטן אשר הסתבר כלכלית וניסה לחוץ עצמו, אמן בדרכו פסולה והוא ראוי לעונש, אך הנה כבן 46, נתול הרשות, בעל משפחה, אי אפשר להטיל עונש כהכבד על אדם בגין ובמצבו ובאה הפניה למקרים שנטען כי הם דומים, בהם הוטלו עונשים קלימים יותר. על כן יש להפחית עונשו של המערער לעונש קל יותר, סביר.

ב"כ המשיבה ביקשה לדוחות העreau. נטען כי גזר הדין מנומך, הרף של 27 חודשים לפחות הוסכם במסגרת ההסדר, הביא בחשבון את השיקולים לקולה שכן, אחרת, הייתה המאשימה אף טוענת לעונש כבד יותר ובאה הפניה להחליטות שנטען כי המקרים דומים לענייננו, והענישה בהתאם למקרים מצדיקה הורתה עונשו של המערער על מכונו. עונשו של המערער אינם חריג. המחדל לא הוסר כלל, אין מדובר במעידה, בתסוקיר ציין כי המערער אינו מקבל אחריות על מעשיו. מדובר בסך של 2.5 מיליון ל"י, אין ממי לגבות החוב ומדובר בחוב אבוד, וכן אין נסיבות מיוחדות למערער המצדיקות התערבותה ערכאת העreau.

תסוקיר שירות המבחן

4. מתסוקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 41 שנים, נשוי ואב לשישה ילדים, עובד מזה כשנתיים כ司机, ללא הרשות קודמות, סובל מבעיות בריאותיות שונות. בשנתיים האחרונות עובד בחברת בנייה. שירות המבחן התרשם כי המערער מתבקש לקבל אחריות על ביצוע העברות, נוטה למקודד שליטה חיזוני וממעיט מאחריותו. אין מעוניין בהליך טיפול. לפיכך, נמנע שירות המבחן מהמלצתה בעניינו.

דין

5. דין העreau להידחות.

לזכות המערער עומדת הودאותו במיחס לו, האחריות שקיבל על המעשים, הבעת חרטה מצידו והעדר הרשותות קודמות. כמו כן, יש לשקל ל科尔ה את מצבו המשפטי והרפואתי, כפי שפורט בתסוקיר השירות המבחן, וכן הרושם כי לערער אין דפוס הנהגות ערירניים. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העברות שביצע באופן מתמשך על פני כשנתיים וחצי בסכום משמעותי. כך שסכום המס הנגזר ממנו הינו מעל 2.5 מיליון ל"י, אותו גזל מהקופה הציבורית ולא החזר, באופן שמחדרו עומד וכפי שקבע בית משפט קמא - מדובר בחוב אבוד. שליחת יד לקופה הציבורית כמזהה גניבת ממש וקלות הביצוע משליפה על רמת הענישה הראויה גם לצורך הרתעה. כמו כן, חרף הודאותו, הציג המערער

בפני שירות המבחן עמדה קורבנית, התקשה לקבל אחירות מלאה לביצוע המעשים ולבטא הפנמה לחומרתם. בית משפט קמא דן בטענת השiego של הסגנור ודחה אותה כדין. המעשים האחרונים בוצעו בשנת 2012 וכותב האישום הוגש כשנתיים לאחר מכן, אך אין בכך ממשום שiego, נכון אופיין של העבירות ומורכבותן. באשר לשיקולי השיקום, הסגנור לא הצבע על שיקולים כבדי משקל המצדיקים חריגה לקוליה ממתחם הענישה, במיוחד בנסיבות בהן המערער הביע בפניו שירות המבחן את חוסר רצונו להשתתב בהליך טיפול. כמו כן, המקירה דן אינו נבדל ממקרים רבים בהם ראש משפחה, מפנס, נדון לרצות עונש מאסר בפועל. לפיכך, בנסיבות דן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עליו, אינם חריגים מהענישה הרואיה ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ח איר תשע"ז, 24 Mai 2017, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

כרמי מוסק, שופט

שיורי רנر, שופטת

רפוי כרמל, שופט

אב"ד